

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XVIII. évfolyam 3. szám

2021. Karácsony

Áldott karácsonyt!

Urunk születését ünnepeljük ezen az éjszakán, az Isten földi születését. Az év legcsendesebb és legszebb estéje ez. Egy kisgyermek a jászolban, aki elcsendesíti a világot, aki békét és nyugalmat sugároz magából és aki meglágyítja a szíveket.

Ez a csend sok titokkal van tele: titok, hogy Isten hogyan jön ma közénk, titok, hogy azután hogyan is alakít bennünket a mindennapokban, titok, hogy mi mindent találunk ma a szívünkben. Isten világossága azonban fényt áraszt a titokra és egyszerűvé szeretne tenni bennünket, hogy egyszerűen tegyük a dolgunkat a mindennapokban, egyszerűen szeressük azokat, akik körülöttünk vannak, és őszintén, tisztán éljünk.

Az éjszaka közepén éjféli misére menni nem mindennapos dolog. Ugyanakkor tudjuk, hogy megéri.

Valami olyat kap az ember, ami nem kétköznapi. Végig menni a csendes utcákon, látni az ünnep fényeit, sajátos dallamokat énekelni valahogy egészen egyedi hangulat és érzés. Így próbálunk lélekben elmenni a betlehemi éjszakába és találkozni a karácsonyi misztériummal: a minket szerető Isten Fiában közénk jött.

Nem is annyira az ajándékokat várjuk már mi, felnőttek, hanem ezt a közel egy hónapos, hosszú rituálét, a készülődést, a gyertyagyújtásokat, a díszek, dekorációk leporolását, elhelyezését, mert minden annyira jól rávilágít az igazán fontos dolgokra, arra, hogy az ember a szeretetre van teremtve, és hogy mennyire az az életünk középpontja, akár akarjuk, akár nem. Életünk végéig kell gyakorolgatnunk, hogy helyesen szeressünk és helyesen fogadjuk a szeretetet.

Több mint kétezer évvel ezelőtt nagy sürgés-forgás volt a Szentföldön, a népszámlálás megindította az embereket, mindenki hazatért. És ez a hazatérés különleges érzést adott mindenkinek. Sokan talán akkor szembesültek vele, hogy honnan is indult a családjuk, a törzsük, és talán sok összefüggést meg is értettek. A haza, az otthon sok mindenre választ ad, sok mindent megmagyaráz. Jó hazatérni, jó szembesülni ezzel. Szent Lukács Evangélista is nem véletlen veszi bele a születés történetébe, hogy mi is történt akkor Izraelben. Hazatért mindenki, és nem is volt hely sehol már, nem kaptak szállást Máriaék.

Ám nem mindegy, hogyan vagyunk otthon. Az otthon nemcsak biztonságot ad, hanem be is zárhat minket. És ezért sem véletlen, hogy nem az otthon melegét élvező tömeg hallja meg az angyalok szavát, hanem azok, akik kint vannak a mezőn, akik nem a tömeg részei, és így észreveszik a fényt, nem vakítja őket a város fénye. Vállalnunk kell nekünk is, hogy miután lélekben megerősödve otthon találunk Istennél, mi is kimenjünk a pusztába, vállaljuk az üresség kihívását, és így lehetőség legyen rá, hogy észrevegyük Isten küldötteit, akik hírt hoznak a Megváltóról, és a vágyott szabadság felé irányítják lépteinket.

Mennyire meglepő a találkozás a Megváltóval, a Messiással, mennyire más erő és hatalom, mint amit várunk a földies gondolkodásunkkal. Mi is az igazi erő és hatalom? Jézus megtanít bennünket, hogy a csöndes jelenlétnek, figyelemnek milyen ereje tud lenni, hogy a szavak sem mondanak el mindent. Zajos lett a világunk, és ma, amikor csend borul a világra, amikor csendben nézzük a jászolban fekvő Gyermecket, aki értünk megtestesült Isten, akkor őszintén kérjük, hogy bennünk is szülessen meg ez a csöndes erő, ez a szeretetteljes jelenlét, ami átforgalmaz bennünket és ami élhetőbbé, emberibbé teszi a világot.

Iványi László
esperesplébános

Jézus csodálóiból követőivé kell válnunk!

Rég várt pillanat teljesedett be, amikor Ferenc pápa 2021. szeptember 12-én Budapestre érkezett, ahol 11.30 órakor a Hősök terén bemutatta az **52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét**. A NEK Titkárságának tájékoztatása alapján több százezren gyűltek össze szentmisét ünnepelni Ferenc pápával.

Egyházközségünkben, Orosházáról is egy külön busszal zárandokoltunk el az ünnepségre, de otthonaikból is nagyon sokan követték a televízió közvetítésének köszönhetően.

A Szentatya homíliáját teljes egészében közreadjuk.

Fülöp Cezáreájában Jézus megkérdezi a tanítványaitól: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” (Mk 8,29). Ez a kérdés sarokba szorítja a tanítványokat és fordulatot

hoz számukra a mester követésében. Jól ismerték Jézust, nem voltak már kezdők, hiszen közel álltak hozzá, és tanúi voltak számos csodájának, ámulattal hallgatták tanítását, és mindenhová elkísérték. Mégis, nem úgy gondolkoztak még, mint Ő.

Hiányzott még a döntő lépés, amely elvezet Jézus csodálásából Jézus követésére.

Az Úr ma is rászégezi a tekintetét mindannyiunkra és személyesen felteszi nekünk a kérdést: „Ki vagyok én valójában a te számodra?” Ki vagyok a te számodra? Ez egy olyan kérdés, amely mindannyiunktól nem csupán egy pontos választ vár el a katekizmus alapján, hanem személyes, életünkkel adható választ.

Ebből a válaszból születik meg a tanítványi kapcsolat megújí-

tása. Ez három lépésben megy végbe a tanítványoknál, és mi is megtehetjük ezeket: Jézus hirdetése, döntés Jézussal, Jézus követése.

1. Jézus hirdetése. A kérdésre: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” Péter válaszolt az egész csoport nevében: „A Messiás vagy”. Péter mindent elmond ezzel a néhány szóval, a válasz helyes, ám meglepő módon ezután a felismerés után Jézus „a lelkükre kötötte, hogy ne szóljanak róla senkinek” (30. vers). Miért ez a szigorú tiltás? Egészen pontos oka van:

ha kimondjuk, hogy Jézus a Krisztus, a Messiás, pontos a megfogalmazás, de nem teljes. Mindig fenyeget a veszély, hogy az emberek és nem Isten elképzelése szerinti Messiást hirdetünk.

Ezért ettől a pillanattól kezdve Jézus elkezd felfedni húsvéti identitását, azt, amelyet az Eucharishtiában fedezhetünk fel. Elmagyarázza, hogy küldetésének csúcspontja valóban a feltámadás dicsősége lesz, ehhez azonban át kell mennie a megalázó kereszthalálra. Ez azt jelenti, hogy Isten bölcsessége szerint fog mindez lezajlani, amely, ahogy Szent Pál mondja, „nem ezé a világé és nem is e világ fejedelmei” (vö. 1Kor 2,6). Jézus hallgatást parancsol messiási identitásával kapcsolatban, de nem teszi ezt a rá váró kereszttel kapcsolatban. Sőt, ahogy az evangélista feljegyezi, Jézus elkezd „nyíltan” tanítani (Mk 8,32), hogy „az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad” (31. vers).

Jézusnak ez a megdöbbentő bejelentése minket is meghökkenthet.

Mi is szeretnénk egy olyan Messiást, aki hatalommal rendelkezik, és nem egy keresztre feszített szolgát. Az Eucharisztia azért van előttünk, hogy emlékeztessen bennünket, kicsoda Isten.

Ezt nem szavakkal teszi, hanem kézzelfoghatóan, megmutatva, hogy Isten a megtört kenyér, a keresztre szegezett és másokért odaajándékozott szeretet. Sokféle ünnepléssel vehetjük körbe, de az Úr mindig ott marad, egy kenyér egyszerű formájában, és engedi, hogy megtörjük, szétosszuk és megegyük. Szolgává lesz azért, hogy üdvözítsen bennünket, meghal azért, hogy nekünk életünk legyen. Innen indul a második lépés.

2. A döntés Jézussal. Az Úr kijelentésére Péter tipikusan emberi reakcióval válaszol: amikor felsejlik a keresztség, a fájdalom perspektívája, az ember fellázad. És Péter, miután megvallotta, hogy Jézus a Messiás, megbotránkozik a Mester szavain, és igyekszik lebeszélni róla, hogy ezen az úton haladjon tovább.

A keresztség sohasem divatos: napjainkban sem, de régen sem volt az. Ugyanakkor benső gyógyulást hoz.

A keresztség előtt üdvös küzdelem játszódik le bennünk, amint „az Isten szerinti gondolkodás” összeütközik az „emberi gondolkodással”. Az egyik oldalon ott van Isten logikája, amely az aláztos szeretet. Isten útja távol áll minden kényszertől, magamutogatástól és diadalittasságtól, mindig a másik javát keresi, egészen önmaga feláldozásáig. A másik oldalon viszont ott van az „emberi gondolkodás”, a világ logikája, amely ragaszkodik a megbecsüléshez és az előjogokhoz, a kedvező megítélést és a sikert keresi. Itt az számít, ki mennyire fontos és erős, mi vonzza több ember figyelmét, és hogy tud előnyt szerezni a többi emberrel szemben.

Pétert elvakítja ez a szemlélet, félrevonja Jézust, és szemrehányást tesz neki (vö. 32. vers). Velünk is megeshet, hogy „félretesszük” az Urat, a szívünknek egyik sarkába, de közben vallásosnak és jónak tartjuk magunkat, tovább járjuk a magunk szabta utat, és nem engedünk Jézus logikájának. Ő azonban velünk van ebben a belső küzdelemben, mert azt szeretné, ha az apostolokkal együtt az ő oldalára állnánk. Van Isten oldala és az emberek oldala.

Nem abban áll a különbség, hogy ki vallásos, és ki nem. A lényegi különbség a valódi Isten és az énünk istene között van.

Mennyire messze áll Ő, aki csendben uralkodik a kereszten,

attól a hamis istentől, akitől elvárjuk, hogy erővel uralkodjon és elhallgattassa ellenségeinket! Mennyire más Krisztus, aki egyedül a szeretettel áll elénk, mint e világ hatalmas, győzedelmes és ajnározott messiásai! Jézus megráz bennünket, nem elégszik meg a hitről szóló kijelentéseinkkel, azt várja, hogy megtisztítsuk vallásosságunkat a keresztség előtt, az Eucharisztia előtt. Jót tesz nekünk, ha szentségimádást végzünk az Eucharisztia előtt, ha szemléljük, milyen törékeny az Isten. Szánjunk időt a szentségimádásra.

Engedjük, hogy Jézus, az élő kenyér, kigyógyítson a bezárkózásból, megnyisson az osztozásra, feloldja merevségeinket és magunkba zárkózásunkat, hogy megszabadítson abból a bénító szolgaságból, amikor csak saját képünket védjük, és elvezessen oda, ahova ő akar.

Ezzel elértünk a harmadik lépéshez.

3. Jézus nyomában járni. „Távozz előlem, sátán!” (33. vers) – így téríti észhez Jézus Pétert egy erőteljes, szigorú paranccsal. Ám amikor az Úr megparancsol valamit, valójában ott van ő maga, és kegyelmével segít megtenni, amit kér. És Péter elfogadja a kegyelmet, és „tesz egy lépést hátra”.

A keresztség útja nem a siker ostromlása, hanem éppen azal veszi kezdetét, hogy hátralépünk egyet, s ez megszabadít attól, hogy a középpontban legyünk, ki tudunk lépni közéről.

Ekkor ismeri fel Péter, hogy a középpont nem az ő Jézusa, hanem az igazi Jézus. Bár elbotlik még később is, de megbocsátásról megbocsátásra egyre jobban felismeri az Isten arcát. És így eljut a Krisztus iránti természetlen csodálattól addig, hogy valóban követi Krisztust.

Mit jelent Jézus nyomában járni? Azt jelenti, hogy járjuk az élet útját azzal a jézusi bizalommal, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk. Ugyanazon az úton járunk, mint Mesterünk, aki szolgálgni jött, és nem azért, hogy neki szolgáljanak (vö. Mk 10,45). Azt jelenti, hogy mindennap odalépünk testvéreinkhez. Az Eucharisztia indít erre bennünket, hogy érezzük: egy test vagyunk, amelyet megtörnek a többiekért. Kedves testvérek,

engedjük, hogy a találkozás Jézussal az Eucharishtiában átalakítson bennünket, ahogyan átalakította a nagy és bátor szenteket, akiket tiszteltek, mint Szent Istvánt és Szent Erzsébetet is.

Csakúgy mint ők, mi se elégedjünk meg kevéssel: ne érjük be egy olyan hittel, amely csak a szertartásokból és az ismétlésekből él. Nyíljunk meg a megfeszített és feltámadt Isten botrányos újdonságára, aki megtört kenyérként életét adja a világért. Akkor örömben fogunk élni és örömet viszunk mindenhová.

Ez a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egy út végét jelenti, de legyen még inkább egy kiindulópont. Ha Jézus nyomában járunk, ez arra hív bennünket, hogy előre nézzünk, hogy befogadjuk a kegyelem átformáló ajándékát, és hogy mindennap újraébredjen bennünk a kérdés, amit Fülöp Cezáreájában az Úr feltett a tanítványainak: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?”

Egyházmegyei Alkotó- és Rajzpályázat 2021.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Kateketikai Irodája évről évre meghirdeti a Szent Imre Egyházmegyei Alkotó- és Rajzpályázatot hittanos gyermekeink számára. Iskolánk tanulói idén is nagy lelkesedéssel fogadták a Szent József életéhez, példájához kapcsolódó témát, s kreativitásuk határtalannak bizonyult. A neves megméretésen számos gyönyörű alkotás közül Katolikus Iskolánk három tanulóját értékelte helyezéssel a zsűri.

3.-4. évfolyamon: Zsingor Dorina (4.a) 2. helyezett (felkészítő hitoktató: Dimákné Zsoldi Katalin);

5.-6. évfolyamon: Györgyi Lara és Korányi-Gebura Adél 2. helyezést értek el. (felkészítő hitoktató: Nagyné Arany Brigitta)

Szívből gratulálunk, és még számos hasonlóan szép eredményt kívánunk!

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

BÉRMÁLÁS

November 13-án, szombaton bérmálás volt egyházközségünkben.

Püspök atyát Dr. Serfőző Levente oktatási helynök, szemináriumi prefektus atya képviselte, és bérmálta meg egyházközségünk nyolc fiatalját.

Szentlélek Úristen, erősítsd meg őket hitükben, hogy mindörökké hűségesek legyenek hozzád, és jó keresztények legyenek!

OKIK klubélet

A tavalyi karanténidőszak után jóleső érzés, hogy az új évadban majdnem minden programunkat meg tudtuk tartani. Augusztus 25-én, a felnőttklub hagyományos grill-partiján Iványi László kanonok, esperesplébános úr tartott előadást az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról. Sok érdekeset megtudtunk a mostani világesemény előzményeiről.

Augusztus 28-án volt a hivatalos évad-

kara sok év után ismét elbűvölt mindenkit; zenéjükkel és a vidám játékokkal felvidították a hallgatókat.

Október 21-én felnőttklubunkon Bánki-Horváth Sándor történelemtanár emlékezett meg a közelgő nemzeti ünnepéről, felidézve az előzményeket és személyes élményeit is.

Elmaradtak a műsorok és a nagyszalontai adománygyűjtés; sajnos, a járvány-

tevékenységéről; a felnőttklubon pedig Turuczkaí Lydia, a Székács József evangélikus iskola munkatársa mesélt magáról, szép képek vetítésével kísérve előadását. Különös figyelmet keltettek a nagyszabású zarándokutak, amelyeket Lydia és családja évente bevállal.

Mivel idei műsort nem szervezhettünk, december 9-én a felnőttklubosokkal a 2019-es karácsonyi műsort tekintettük meg felvételtől. Még tervezünk süteménysütést a hajléktalanoknak, és reménykedünk, hogy lesz december 30-án évbúcsúztató és hálaadás.

Fontos klubhírünk, hogy bár a kereszttelkesséssel véget értek a szerdai hittanórák, helyette két új csoportfoglalkozás is van az OKIK-ban. A legnagyobb öröm, hogy a hívek kezdeményezték, főleg felnőttklubosok. Előbb egy imacsoport szerveződött, majd egy Biblia-kör. Mindkét közösség ökumenikus, így a felekezetek közti közeledést is szolgálja.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy van egy súlyos beteg klubtagunk, a 15 éves Gergő. Sokat imádkozunk érte és a többi betegeinkért, minden összejövetelünkön és egyénileg is. Mivel a család anyagilag nehéz helyzetbe került, az eddigi segítő akcióknál is élénkebb összefogást és adakozást tanúsítottak klubtársaink. Isten áldja meg valamenyüiket – adjon gyógyulást Gergőnek és megnyugvást végre a sokat szenvedett családnak.

Egész közösségünk nevében áldott ünnepeket kíván mindenkinek:

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

Bibliakör

nyitónk, amelyen 45-en vettek részt. A korosztály széles skálájára jellemző, hogy a nyugdíjas korú felnőttklubosok mellett a klubtagok kisbabái is jelen voltak. Sok diák is eljött meghallgatni a Felegyi-Németh evangélikus lelkész házaspár bemutatkozását, valamint a Credo együttes szép koncertjét és tanúságtételét.

Szeptemberi felnőttklubunkon Vranka Viktor tanár, tábori nevelő mutatkozott be. Előadását a tábori képek vetítésével és kommentálásával zárta, amellyel nagy tetszést aratott. Az ifjúsági klubon dr. Hüdák János főorvost hallgathattuk meg, aki komoly kórházi feladata mellett zenekarban játszik, utazik; élénk, sokoldalú életet él. Minden korcsoport számára tanulságos előadásán csaknem ötvenen vettek részt.

Október 2-án 7 fős csapattal utaztunk a Szent Gellért napra Szegedre, ahonnan mindenki lelkiekben gazdagodva tért haza.

Október 9-i filmklubunkon egy szép filmet láthattunk a szeretetről és megbocsátásról.

Október 16-án újra OKIK klub volt. Csernainé Erőss Ella tanárnő tücsökgene-

helyzet miatt a közösségi szolgálatosok is kevesebben vannak.

Novemberben újra két sokoldalú klubtagunk előadásának örülhettünk. A fiataloknak Zsoldi Lajos tanár, hitoktató beszélt élete fordulatairól, sokféle

Imacsoport

Rövid beszámoló karitászcsoportunk 2021. évről

Karitászcsoportunk az idei évet is várakozásokkal tele kezdte. Sokáig bízunk abban, hogy a tavalyról elmaradt programjainkat az idén már megvalósíthatjuk, így pl. a karitásztáborunkat, de sajnos a járvány az idén is keresztül húzta. A lehetőségekhez képest mindent megtettünk, hogy legalább a legnehezebb helyzetben lévő családokon tudjunk ételmisszerezéssel és ruhaneművel segíteni. Bár a ruhaosztó helyiségünk a régi plébánia épületében egy ideig zárva volt, de ha megtudtuk, hogy valakinek szüksége van meleg ruhaneműre, kinyitottuk, hogy tudjon válogatni. Így volt ez a tartós ételmisszerosztás is, bár tavasszal a korábbi már megszokott nagyböjti csomagozásunk elmaradt, azért aki krízishelyzetben volt személyesen vittünk ki egy-egy csomagot.

Pályázat útján az idén is sikerült két kisgyermekes családnak 6 hónapra elegendő pelenkát biztosítani, és az iskolakezdési támogatással is 11 gyermek szüleinek könynyítettük meg a beiskolázást.

Nyáron már annyira enyhült a helyzet,

azokra, akik így az Adventben sem tudják felhőtlenül várni a Megváltó születését. Az

így összegyűlt pénz egy részét a jövő évi karitásztábor megtartására, ill. a nagyböjti ételmisszerosztásra szeretnénk fordítani.

Ezért szeretném megköszönni, hogy együtt tehetjük a jót: az Országos Karitásznak, László Atyának, a hitoktatóknak és az orosházi híveknek is a segítségét, amelyek nélkül mi sem tudnánk segíteni a rászorulókon és kérni a továbbiakban is, hogy adományokkal támogassanak bennünket.

„Mindig vidáman mosolyogjatok a gyermekekre, a szegényekre, minden szenvedőre vagy magára hagyottra! Ne csak figyelemmel forduljatok feléjük, hanem tárjátok ki a szíveteket is nekik.” - Kalkuttai Szent Teréz anyja ezen gondolata lett néhány évvel ezelőtt a Karitás adventi segélyprogramjainak elnevezése.

A fenti mondatokat mindig szemünk előtt tartva kívánunk áldott karácsonyi ünnepeket.

Az orosházi karitászcsoport nevében:
Baranyainé Murvay Sára
csoportvezető

hogy készülhettünk a szeptemberi tartós ételmisszerosztásra. A hitoktatók segítségével 35 családnak osztottunk tartós ételmisszert és a sok felajánlott játékból is örömmel válogattak a gyerekek.

Az országos Katolikus Karitászcsoport rajz- és fotópályázatát hirdetett „Segíts jól!” címmel, a szervezet 90. jubileumi éve és az önkéntesség éve alkalmából. A katolikus hittanra járó gyerekek is pályáztak és az Eötvös József Általános Iskola 8.a osztályos tanulója, Csöke Nóra Krisztina rajzával 3. helyezést ért el egyházmegyei szinten.

Október 2-án egy nagyon szép és tartalmas zárandókúton vett részt csoportunk pár tagja Mátraverebély-Szentkúton. Erről az OKIK klubban diavetítéssel egybekötött élménybeszámolóban meséltek a résztvevők.

Az idén is felhívtuk az orosháziakat figyelmét a rászorulóakra, az „Egymillió Csillag” a szegényekért akciónk keretében, melyben arra kértük a járó-kelőket, hogy egy kis gyertya meggyújtásával gondoljuk

Egy képkiallítás élményei

Az Élet kenyere című kiállítás 2021. augusztus 21-én nyílt meg Orosházán, a Városi Képtárban. Fület-szívet simogató Aquinói Szent Tamás Oltáriszentség Himnusza tette még vonzóbbá és kísérté mindvégig.

A kiállítást a Petőfi Művelődési Központ munkatársa, Deák György nyitotta meg, s a megnyitó beszédét Iványi László plébános atya zárta. Mindketten kedves, elismert mondatokkal értékelték a válogatott, összegyűjtött, kiállított anyagot, amely az alkotóknak megérdemelten, igen jól esett!

A kiállítás lényegi, igei mondanivalója: „én vagyok az élet kenyere, aki hozzám jön nem éheznek és aki bennem hisz nem szomszárzik soha” (Jn 6,35)

Adorján Anna

Baráthné Hopka Ágnes

Birkásné Bodrogi Alice Csizmadia Ildikó Felföldiné Tóth Erika Horváth Csilla Kruzslíc Zsolt

A kiállító művészek és társaik gondos szeretettel művelték és válogatták össze alkotásaikat.

„Az Isten szeretet és aki a szeretetben marad az Istenben marad és Isten is őbenne.” (1Jn.4,16) Minden szép és jó (testi és lelki) ebből indul ki. A Szentlélek ajándékai rakják le az alapköveket: amelyek az öröm, békesség, szívesség, hűség, szelídség, jóság, mértékletesség. Ezekből mindenki kap többet vagy kevesebbet, a Teremtő belátása szerint. Mindenki adjon hálát a kapott ajándékokért és igyekezzon aszerint élni és hasznosítani azokat.

Egy szépséget megmutatni művészet. A rajzolt, festett, faragott, leírt vagy rimbe szedett alkotások: a fentől-bentről jövő fény gazdagsága. Ez lehet egy tárlat, melyen a kortárs művészet mélységeket tud fakasztani. Az alkotások mondanivalója üzenet lehet a nézőknek, szinte megszólítja a lelkeket. Egy képben benne lehet a múlt és a jelen, tud hatni a néző értékrendjére, így válhat lelki kincs: Ars Sacra. Az alkotások, képek „beszélni” tudnak.

Mit lehet ábrázolni, kifejezni? Színösszhatást, fényeket, planétákat, csillagokat, lelki mondanivalót - csak néhányat említve -. Minél többet gondolkodunk egy tárlat tanulmányozásakor, annál inkább rádöbbenhetünk, hogy „az igazi művészetben dominál az emberszeretet (Vincent v Gogh) vagy legalább megszólal”.

Mi is történik, ha békés csendességünkben Isten megszólít? Mit kér tőlünk? Tanulást olvasást, imádkozást, művészeti alkotásokat, melyek által tevékenységeink belső lelki életté alakulnak, hiszen Isten rejlik

Levicki Lenke

Szűcs Csaba

Tompa Margit

valamennyi mögött!

Ennek a képkiallításnak a címe: Az élet kenyere, mivel időben és mondanivalójában is kötődik a 2021 szeptemberében hazánkban is megrendezett Eucharisztikus Kongresszushoz. Az alkotók elmondták, milyen odaadással, gondossággal készítették munkáikat. A meghatóan szép, elgondolkodtató alkotások mellett a két kis üvegszekrényben a Karitásról - a szolgáló szeretetről - is lehetett látni és olvasni megható ismereteket.

A képkiallításról tudni illik, hogy az ott látottak mind a tudástól, értelemről átítatott emberkéz művei, melyekben érezhető a földi életünk fölötti Hatalom.

Isten Szent Lelke szabadságot hordoz, és morális

aurája van. Adatik hozzá két szerv, a szív és a kivetelhez a kéz.

Az erkölcsi emelkedettséghez nem elég a fantázia, a gondolat. Tetteink mérnek meg mindannyiunkat. Szellemi energiákat hordoznak és a lélek gazdagodását eredményezik. Reméljük, hogy azoknak, akiknek szükségük is volt erre a lelki támogatásra, értékes vigaszt is nyújtott ez a művészeti kiállítás.

Szívbeli kívánságot, könyörgést is tud közvetíteni egy vers, ami egyben Imádság is jelen helyzetünkben, környező világunkban, amelyet Szép Ernő egy vers részlete így kér a Mindenhatótól:

Ki ülsz az égben a vihar felett,
Én Istenem, Hallgass meg engemet.

Hozzád megy szívem ajkam csak dadog,
Hazámért reszketek, magyar vagyok.

A népekkel, ha haragod vagyon,
A magyarra ne haragudj nagyon.

Szeresd, vigyázz rá Istenem atyám,
El ne vesszen veszejtő éjszakán.

Ez a kiállítás is a szépről, jóról a szeretetről szól. Köszönjük Urunk, Istenünk, nélkülöd semmink sem lenne és semmik sem lennénk.

Dr. Bertók Éva

2022-ben 100 éves a templomunk

A centenáriumot méltó módon szeretnénk megünnepelni, ezért jubileumi évet hirdettünk 2021. november 19-től 2022. november 19-ig, templomunk felszentelési évfordulójáig.

Előzmény:

A hagyomány és a fellelhető oklevelek adatai alapján a mai Orosháza környékén már az Árpád-korban négy egyházas falu állott. 1219-ben Monor templomos faluként jelenik meg a dokumentumokban.

Ezeket a falvakat az 1241-1242-es tatárjárárs elpusztította. A török megszállás előtt Árosház (Orosháza) néven újból templomos faluként szerepel különböző okmányokban. A falu a török időkben megsemmisült, a település nevét továbbra is az akkor romokban álló katolikus templom őrizte meg.

A török hódoltság után ez a vidék a Harruckeknek birtokába került. Az újra települt Orosházán az alapító evangélikusok mellett a katolikus földesúron kívül az urasági cselédség, az örmény haszonbérlok és a katonák köréből kerültek ki a katolikusok. Az 1788-ban alapított szarvasi katolikus plébánia leányegyházaként látta el Orosházát 1797-ig.

1792-ben vert falból felépítették az első kis templomot a Szent Kereszt Felmagasztalásának tiszteletére. 1797-ben az endrődi káplán, Kvartek József került Orosházára plébánosnak, ezzel megalakult az önálló egyházközség. Az anyakönyvet és a levéltárat ekkortól vezetik.

Az 1792-ben épült kis templom az évtizedek alatt egyre szűkebbnek bizonyult. Ezért Jakabffy Kristóf plébánossága idején, 1832-ben felépítették a késő barokk stílusú templomot valamivel délkeletre, ugyancsak a Szent Kereszt Felmagasztalásának tiszteletére. Ez az istentiszteleti hely szolgált

Rorate gondolatok

A város csendben várja a harangszót
Üres utcák néptelen terek sokasága
Csak a templom hívja az érkezőket
Holdat váltja Nap szomszéd ébredése
Ablakmozaikon átlép az auróra szürkesség
Misevégre váltja a reggeli tompa fény
Világosság jöjj! Felénk közelíts most
Több mint kétezer év távlatából.

Dimákné Zsöldi Katalin

1922-ig az orosházi katolikusok számára.

Jelenlegi templomunk:

1913-ban került Orosházára plébánosnak Molnár János. A század eleji hitéleti fellendülés és a katolicizmus megerősödése következtében egyre szűkebbnek bizonyult a helyi istenháza is. Emiatt elhatározták egy új, tágasabb templom felépítését. A plébánost ebben a tervében megerősítette az akkori váradi püspök, gróf Széchényi Miklós, aki 1921-ben történt látogatása alkalmával félmillió koronát ajánlott fel magánvagyonából a templomépítésre. (Orosháza akkor a nagyváradi püspökséghez tartozott.)

Telekcseréjén került jelenlegi helyére a templom.

Az alapkövet 1921. június 11-én, Jézus Szíve főünnepén helyezték el. Gyorsan haladt az építkezés. Már 1922. augusztus 10-én a toronygombot, majd a keresztet is felhelyezték a torony tetejére. A kétmázsás vaskereszt 43,1 méterre van a földtől. A templom titulusa: JÉZUS SZÍVE. Az építészeti tervek Siegel Albin és Szóts Imre műépítészek készítették neoromán stílusban. Ezek alapján a templom hossza 36 méter, befogadó képessége 1500 fő. Az összes költség 12.454.268 koronába került.

A templomszentelést Brém Lőrinc kanonok, püspöki helynök végezte 1922. november 19-én. (Brém Lőrinc később itt halt meg, az Alvégi temetőben nyugszik.)

**ORO SHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oro shaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD TEAM

A lebontott régi templom, a mai Szabadság téren állott